

Winnie the Pooh

Ursulețul Winnie

- de fiecare dată când întoarceți pagina, apăsați cerculețul cu Winnie, din marginea stângă a paginii de text, pentru a începe povestea -

Pagina 1

Ursulețul Winnie trăia într-un loc minunat, numit Pădurea de 100 de Acri. Într-o zi, când Winnie își auzi ceasul cu Puf-Cuc, știu că sosi vremea pentru ceva.

- Gândește, gândește, gândește! își spuse Winnie. Da, da, da, e timpul pentru exercițiile de curaj.

Winnie stătea în fața oglinzii. Încercă să-și atingă degetele de la picioare. Se aplecă, apoi se întinse cât mai sus. Sus și jos. Apoi se mai întinse o dată în sus.

Pagina 3

Ei, și acum, vă dați seama că toate acele exerciții îi facură foame lui Pooh.

- Tumbe, tumbe, stomacul meu e gol, își zise Pooh. E timpul pentru ceva dulce.

Așa că se duse la dulap, luă de acolo un borcan și se uită să vadă dacă mai avea miere.

- O, fir-ar să fie, din nou e gol.

Pooh își băgă capul cu totul în borcan, să lingă toată mierea de acolo, când auzi deodată un zumzăit. Pooh se luă după albină și ajunse la un copac din vecinătate. Sus, într-o scorbură, era ditamai stupul plin cu miere. Așa că Pooh începu să se cațere în copacul cu miere.

Pagina 5

Urcă și tot urcă. Și exact când să ajungă la stup, creanga pe care stătea se rupse iar Pooh căzu într-un mărăciniș.

- O, fir-ar să fie!

Pooh se scutură de țepi și se hotărî să se ducă la Christopher Robin să-i ceară ajutorul.

Pagina 7

- Christopher Robin, mă întreb, oare nu ai vreun balon la tine?

Și, cum Christopher Robin chiar avea așa ceva, îl întrebă:

- Dar ce vrei să faci cu balonul?

- Miere! Vezi tu, trebuie să zbor ca o albină până sus la pomul cu miere.

Așa că Christopher Robin aduse balonul și-l însoți pe Pooh până la pomul cu miere.

Pagina 9

Pooh se înălță și se tot înălță până la scorbura cu miere. Și cum zbura el pe afară, o albină se îndreptă spre el și-l înțepă în funduleț.

- Oh!

Pooh se legănă ba spre stânga, ba spre dreapta, apoi, din greșeală, ajunse cu fundulețul chiar în scorbură. Deodată, albinele dinăuntru creară o forță puternică și-l împinseră pe Pooh afară din scorbură, tocmai în înaltul cerului.

Pagina 11

Dar Pooh nu era genul care să renunțe prea ușor. Când își dorea el miere, nimic altceva nu-l mai interesa. Așa că se duse acasă la Iepurilă să ia o gustare cu miere.

Pagina 13

- Bună, Iepurilă.

Iepurilă nu era prea fericit să-l vadă pe Pooh, dar, cum Pooh nu se dădea plecat, Iepurilă îl invită să rămână.

- A, bună, Ursulețule Pooh, spuse Iepurilă. Ce surpriză plăcută. Ăăă... vrei să mănânci ceva?

Fără prea mare tragere de inimă, el scoase un borcan de miere și i-l oferii lui Pooh.

- Mulțumesc, Iepurilă. Doar un pic, dacă nu te deranjează.

Iar Pooh începu să mănânce din mierea lui Iepurilă. Și mănca și mănca, și mănca și iar mănca... până ce mierea se termină.

Pagina 15

Apoi, cu o voce mai degrabă bătoasă, se scuză:

- Trebuie să plec acum. La revedere, Iepurilă.

Pooh îi mulțumi lui Iepurilă și se întoarse ca să plece. Dar, cu burta plină de miere, Pooh nu reuși să iasă decât pe jumătate din vizuina iepurelui.

- Oh, ajutor, fir-ar să fie!

Iepurilă împinse fundul rotund al lui Pooh, dar degeaba!

- O, Doamne! Trebuie să-l chemi pe Christopher Robin.

Iepurilă ieși pe o ușă lateralnică și se duse să-l aducă pe prieten.

Pagina 17

În scurt timp, Iepurilă se întoarse cu Christopher Robin.

- Stai liniștit, Ursulețule Pooh. Te scoatem noi afară.

Christopher Robin îl prinse pe Pooh, iar Iepurilă îl prinse pe Christopher Robin. Și, la trei – Unu! Doi! Trei! – traseră toți cât de tare putură.

Dar Pooh nu se urnea.

- N-are nici un rost! scutură din cap Christopher Robin. Ursulețule Pooh, nu mai rămâne decât un singur lucru de făcut – trebuie să așteptăm să slăbești din nou.

Pagina 19

Într-o dimineață, pe când Iepurilă se gândea că n-o să-și mai poată folosi niciodată ușa de la intrarea în vizuină, minunea se întâmplă. Se sprijini de fundul lui Winnie și...

- S-a urnit! Cristopher Crabin! Ăă, Christopher Raban! S-a runit! S-a trunit! S-a tunit! S-a URNIT!

Pagina 21

Aproape toată lumea din Pădurea de 100 de Acri veni în fugă să ajute. Din casă, Iepurilă împingea cu toată puterea, în timp ce afară, toată lumea trăgea de partea cealaltă a lui Pooh.

- Hei-rup, hei-rup!

Trăgeau și împingeau, se opinteau și se căzneau, când, deodată...

Pagina 23

Pooh ieși cu viteză prin ușă și fu proiectat pe deasupra copacilor, direct în scorbura cu miere. Christopher Robin strigă de jos:

- Să nu-ti faci griji, Pooh! Te scoatem noi afară.

- Nu vă grabiți. Stați liniștiți, le răspunse Pooh.

Pagina 25

Pentru că, vedeți voi, Pooh aterizase direct în mijlocul stupului, unde era o miere dintre cele mai gustoase.